

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 416/2010**z dnia 12 maja 2010 r.****zmieniające załączniki I, II i III do rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 74,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 44/2001 zawiera wykaz krajowych przepisów jurysdykcyjnych, o których mowa w art. 3 ust. 2 i art. 4 ust. 2 rozporządzenia. Załącznik II zawiera wykaz sądów lub innych organów w państwach członkowskich odpowiedzialnych za zajmowanie się wnioskami o stwierdzenie wykonalności. Załącznik III zawiera wykaz sądów, do których można wnieść środki zaskarżenia od decyzji w sprawie stwierdzenia wykonalności.
- (2) Załączniki I, II i III do rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 zostały wielokrotnie zmienione, ostatnio rozporządzeniem Komisji (WE) nr 280/2009⁽²⁾, w celu aktualizacji krajowych przepisów jurysdykcyjnych, wykazów sądów lub innych właściwych organów oraz obowiązujących procedur odwoławczych.

- (3) Państwa członkowskie zgłosiły Komisji dodatkowe zmiany w wykazach zamieszczonych w załącznikach I, II i III. Dlatego zasadna wydaje się publikacja ujednoliconych wersji wykazów zawartych w tych załącznikach.
- (4) Zgodnie z art. 4 Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych⁽³⁾ Dania nie powinna brać udziału w przyjmowaniu zmian do rozporządzenia Bruksela I, a zmiany takie nie są wiążące dla Danii ani nie mają do niej zastosowania.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 44/2001,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załączniki I–III do rozporządzenia (WE) nr 44/2001 zastępuje się odpowiednimi załącznikami do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 7.4.2009, s. 13.⁽³⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2005, s. 62.

ZAŁĄCZNIK I

Przepisy jurysdykcyjne, o których mowa w art. 3 ust. 2 i art. 4 ust. 2

- w Belgii: art. 5–14 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. o prawie prywatnym międzynarodowym,
- w Bułgarii: art. 4 ust. 1 pkt 2 kodeksu prawa prywatnego międzynarodowego,
- w Republice Czeskiej: art. 86 ustawy nr 99/1963 Coll. – kodeks postępowania cywilnego (*občanský soudní řád*), z późniejszymi zmianami,
- w Niemczech: art. 23 kodeksu postępowania cywilnego (*Zivilprozessordnung*),
- w Estonii: art. 86 kodeksu postępowania cywilnego (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*),
- w Grecji: artykuł 40 kodeksu postępowania cywilnego (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*),
- we Francji: art. 14 i 15 kodeksu cywilnego (*Code civil*),
- w Irlandii: przepisy umożliwiające oparcie jurysdykcji na fakcie doręczenia pozwanemu dokumentu wszczynającego postępowanie podczas jego czasowej obecności w Irlandii,
- we Włoszech: art. 3 i 4 ustawy 218 z dnia 31 maja 1995 r.,
- na Cyprze: art. 21 ust. 2 ustawy o sądach (*Courts of Justice Law*) nr 14 z 1960 r., z późniejszymi zmianami,
- na Łotwie: art. 27 i art. 28 ust. 3, 5, 6 i 9 ustawy o postępowaniu cywilnym (*Civilprocesa likums*),
- na Litwie: art. 31 kodeksu postępowania cywilnego (*Civilinio proceso kodeksas*),
- w Luksemburgu: art. 14 i 15 kodeksu cywilnego (*Code civil*),
- na Węgrzech: art. 57 dekretu z mocą ustawy nr 13 z 1979 r. w sprawie prawa prywatnego międzynarodowego (*a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet*),
- na Malcie: art. 742, 743 i 744 kodeksu organizacji i procedury cywilnej – rozdział 12 (*Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap. 12*) oraz art. 549 kodeksu handlowego – rozdział 13 (*Kodiċi tal-kummerċ – Kap. 13*),
- w Austrii: art. 99 ustawy o właściwości sądów (*Jurisdiktionsnorm*),
- w Polsce: art. 1103 ust. 4 Kodeksu postępowania cywilnego,
- w Portugalii: art. 65 ust. 1a kodeksu postępowania cywilnego (*Código de Processo Civil*), w zakresie, w jakim może on obejmować nadzwyczajne podstawy jurysdykcji, takie jak sądy właściwe dla miejsca siedziby oddziału, agencji lub innego zakładu (jeżeli siedziba ta znajduje się w Portugalii), w przypadku gdy stroną, do której następuje doręczenie, jest administracja centralna (jeżeli ma ona siedzibę w innym państwie) oraz art. 10 kodeksu postępowania w sprawach pracowniczych (*Código de Processo do Trabalho*), w zakresie, w jakim może on obejmować nadzwyczajne podstawy jurysdykcji, takie jak sądy właściwe dla miejsca, w którym powód ma miejsce zamieszkania, w postępowaniach dotyczących indywidualnych umów o pracę wszczętych przez pracownika przeciwko pracodawcy,
- w Rumunii: art. 148–157 ustawy nr 105/1992 w sprawie stosunków w zakresie prawa prywatnego międzynarodowego,
- w Słowenii: art. 48 ust. 2 ustawy o prawie prywatnym międzynarodowym i postępowaniu w tym zakresie (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) w związku z art. 47 ust. 2 ustawy o postępowaniu cywilnym (*Zakon o pravdnem postopku*) i art. 58 ustawy o prawie prywatnym międzynarodowym i postępowaniu w tym zakresie (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) w związku z art. 59 ustawy o postępowaniu cywilnym (*Zakon o pravdnem postopku*),

-
- na Słowacji: art. 37–37e ustawy nr 97/1963 o prawie prywatnym międzynarodowym i odnośne przepisy proceduralne,
 - w Finlandii: art. 18 ust. 1 akapit pierwszy i drugi w rozdziale 10 kodeksu postępowania sądowego (*oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken*),
 - w Szwecji: akapit pierwszy w § 3 rozdziału 10 Kodeksu postępowania sądowego (*rättegångsbalken*);
 - w Zjednoczonym Królestwie: przepisy umożliwiające oparcie jurysdykcji na fakcie:
 - a) doręczenia pozwanemu dokumentu wszczynającego postępowanie podczas jego czasowej obecności w Zjednoczonym Królestwie; lub
 - b) posiadania przez pozwanego majątku w Zjednoczonym Królestwie; lub
 - c) zajęcia przez powoda majątku w Zjednoczonym Królestwie.
-

ZAŁĄCZNIK II

Wnioski, o których mowa w art. 39, można składać do następujących sądów lub innych właściwych organów:

- w Belgii – *tribunal de première instance* lub *rechtbank van eerste aanleg* lub *erstinstanzliches Gericht*,
- w Bułgarii – *окръжен съд*,
- w Republice Czeskiej – *okresní soud* lub *soudní exekutor*,
- w Niemczech:
 - a) przewodniczący izby w *Landgericht*;
 - b) notariusz w procedurze dotyczącej stwierdzenia wykonalności dokumentu urzędowego,
- w Estonii – *maakohus* (sąd okręgowy),
- w Grecji – *Μονομελές Πρωτοδικείο*,
- w Hiszpanii – *Juzgado de Primera Instancia*,
- we Francji:
 - a) *greffier en chef du tribunal de grande instance*;
 - b) *président de la chambre départementale des notaires* w przypadku wniosku o stwierdzenie wykonalności notarialnego dokumentu urzędowego,
- w Irlandii – *High Court*,
- we Włoszech – *corte d'appello*,
- na Cyprze – *Επαρχιακό Δικαστήριο* lub, w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne, *Οικογενειακό Δικαστήριο*,
- na Łotwie – *rajona (pilsētas) tiesa*,
- na Litwie – *Lietuvos apeliacinis teismas*,
- w Luksemburgu – *prezes tribunal d'arrondissement*,
- na Węgrzech – *megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság*, a w Budapeszcie – *Budai Központi Kerületi Bíróság*,
- na Malcie – *Prim' Awla tal-Qorti Ċivili* lub *Qorti tal-Maġistrati ta' Ghawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri ta'ghha* lub – w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne – *Registatur tal-Qorti*, po przekazaniu przez *Ministru responsabbli għall-Ġustizzja*,
- w Niderlandach – *voorzieningenrechter van de rechtbank*,
- w Austrii – *Bezirksgericht*,
- w Polsce – sąd okręgowy,
- w Portugalii – *Tribunal de Comarca*,
- w Rumunii – *Tribunal*,
- w Słowenii – *okrožno sodišče*,

- na Słowacji – *okresný súd*,
 - w Finlandii – *käräjäoikeus/tingsrätt*,
 - w Szwecji – *Svea hovrätt*,
 - w Zjednoczonym Królestwie:
 - a) w Anglii i Walii – *High Court of Justice* lub – w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne – *Magistrates' Court*, po przekazaniu przez *Secretary of State*;
 - b) w Szkocji – *Court of Session* lub – w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne – *Sheriff Court*, po przekazaniu przez *Secretary of State*;
 - c) w Irlandii Północnej – *High Court of Justice* lub – w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne – *Magistrates Court*, po przekazaniu przez *Secretary of State*;
 - d) w Gibraltarze – *Supreme Court of Gibraltar* lub – w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne – *Magistrates Court*, po przekazaniu przez *Attorney General of Gibraltar*.
-

ZAŁĄCZNIK III

Środki zaskarżenia, o których mowa w art. 43 ust. 2, wnosi się do następujących sądów państw członkowskich:

— w Belgii:

a) w przypadku środka zaskarżenia wnoszonego przez pozwanego – *tribunal de première instance* lub *rechtbank van eerste aanleg* lub *erstinstanzliche Gericht*;

b) w przypadku środka zaskarżenia wnoszonego przez wnioskodawcę – *Cour d'appel* lub *hof van beroep*.

— w Bułgarii – *Апелативен съд — София*,

— w Republice Czeskiej – sąd odwoławczy za pośrednictwem sądu rejonowego,

— w Niemczech – *Oberlandesgericht*,

— w Estonii – *ringkonnakohtus*,

— w Grecji – *Εφετείο*,

— w Hiszpanii – *Juzgado de Primera Instancia*, który wydał zaskarżone orzeczenie – środek zaskarżenia rozstrzyga *Audiencia Provincial*,

— we Francji:

a) *cour d'appel* w przypadku orzeczeń zatwierdzających wnioski;

b) prezes *tribunal de grande instance* w przypadku orzeczeń odrzucających wnioski,

— w Irlandii – *High Court*,

— w Islandii – *heradsdomur*,

— we Włoszech – *corte d'appello*,

— na Cyprze – *Επαρχιακό Δικαστήριο* lub, w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne, *Οικογενειακό Δικαστήριο*,

— na Łotwie – *Apgabaltiesa* za pośrednictwem *rajona (pilsētas) tiesa*,

— na Litwie – *Lietuvos apeliacinis teismas*,

— w Luksemburgu – *Cour supérieure de Justice* jako instancja odwoławcza w sprawach cywilnych,

— na Węgrzech – miejscowy sąd pierwszej instancji przy siedzibie sądu okręgowego (w Budapeszcie, przy centralnym sądzie rejonowym w Budzie); środek zaskarżenia rozpatruje sąd okręgowy (w Budapeszcie – sąd miasta stołecznego),

— na Malcie – *Qorti ta' l-Appell* zgodnie z procedurą odwoławczą ustanowioną w *Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap.12* lub, w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne – *ċitazzjoni przed Prim' Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Ghawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri ta'ghha*,

— w Niderlandach – *rechtbank*,

— w Austrii – *Landesgericht* za pośrednictwem *Bezirksgericht*,

— w Polsce – sąd apelacyjny za pośrednictwem sądu okręgowego,

— w Portugalii sądem właściwym jest *Tribunal da Relação*. Środek zaskarżenia wnoszony jest zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi, w formie odwołania wniesionego do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie,

— w Rumunii – *Curte de Apel*,

— w Słowenii – *okrožno sodišče*,

- na Słowacji – sąd odwoławczy za pośrednictwem sądu rejonowego, którego orzeczenie zostało zaskarżone,
 - w Finlandii – *hovioukeus/hovrätt*,
 - w Szwecji – *Svea hovrätt*,
 - w Zjednoczonym Królestwie:
 - a) w Anglii i Walii – *High Court of Justice* lub, w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne, *Magistrates Court*;
 - b) w Szkocji – *Court of Session* lub, w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne, *Sheriff Court*;
 - c) w Irlandii Północnej – *High Court of Justice* lub, w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne, *Magistrates Court*;
 - d) w Gibraltarze – *Supreme Court of Gibraltar* lub, w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne, *Magistrates' Court*.
-